

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Протоколу про внесення змін до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі

Верховна Рада України постановляє:

Протокол про внесення змін до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі, учинений 27 листопада 2014 року у м. Женеві, який набирає чинності для України відповідно до пункту 3 статті X зазначеної Угоди, **ратифікувати** (додається).

Президент України

П. ПОРОШЕНКО

м. Київ

4 листопада 2015 року

№ 745-VIII

ПРОТОКОЛ

про внесення змін до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі

Офіційний переклад.

Члени Світової організації торгівлі,

відповідно до Угоди про спрощення процедур торгівлі;

беручи до уваги рішення Генеральної ради в документі WT/L/940, схвалене відповідно до пункту 1 статті X Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі (далі - Угода СОТ);

домовилися про таке:

1. Після набрання чинності цим Протоколом відповідно до пункту 4, до Додатку 1А до Угоди СОТ вносяться зміни шляхом включення до нього Угоди про спрощення процедур

торгівлі, передбаченої у Додатку до цього Протоколу, яка буде розміщена після Угоди про захисні заходи.

2. Без згоди інших членів не можуть бути зроблені застереження щодо будь-якого положення цього Протоколу.

3. Цей Протокол є відкритим для прийняття його членами.

4. Цей Протокол набирає чинності відповідно до пункту 3 статті X Угоди СОТ¹.

¹ Для цілей обліку документів про прийняття відповідно до статті X.3 Угоди СОТ, документ про прийняття Європейським Союзом щодо себе та щодо його держав-членів рахується як документ про прийняття тією кількістю членів, яка є рівною кількості держав - членів Європейського Союзу, які є членами СОТ.

5. Цей Протокол здається на зберігання Генеральному директорові Світової організації торгівлі, який невідкладно надає кожному члену засвідчену копію цього Протоколу та кожне повідомлення про його прийняття відповідно до пункту 3.

6. Цей Протокол реєструється відповідно до положень статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Учинено у м. Женеві двадцять сьомого дня листопада місяця дві тисячі чотирнадцятого року в одному примірнику англійською, іспанською та французькою мовами, при цьому кожен текст є автентичним.

**Додаток
до Протоколу про внесення змін до
Марракеської угоди про заснування
Світової організації торгівлі**

Угода про спрощення процедур торгівлі

Преамбула

Члени,

беручи до уваги переговори, започатковані відповідно до Дохійської міністерської декларації;

нагадуючи та підтверджуючи мандат і принципи, які містяться у пункті 27 Дохійської міністерської декларації (WT/MIN(01)/DEC/1) та у Додатку D до Рішення Дохійської робочої програми, схваленої Генеральною радою 1 серпня 2004 року (WT/L/579), а також у пункті 33 і Додатку E до Гонконгської міністерської декларації (WT/MIN(05)/DEC);

бажаючи роз'яснити та вдосконалити відповідні положення статей V, VIII і X ГАТТ 1994 року з метою подальшого прискорення переміщення, випуску та оформлення товарів, включаючи транзитні товари;

визнаючи особливі потреби країн-членів, що розвиваються і, особливо, найменш розвинених країн-членів, та прагнучи посилити допомогу і підтримку розвитку потенціалу у цій сфері;

визнаючи необхідність ефективного співробітництва між членами з питань спрощення торгівлі і дотримання митних правил;

цим домовляються про таке:

Розділ I

Стаття 1: Опублікування і доступність інформації

1. Опублікування

1.1 Кожен член невідкладно опубліковує таку інформацію у недискримінаційний і легкодоступний спосіб з метою надання урядам, торговцям та іншим заінтересованим сторонам можливості ознайомитися з нею:

(a) процедури імпортування, експортування і транзиту (у тому числі процедури, які застосовуються у порту, аеропорту та інших пунктах перетину кордону) та необхідні форми і документи;

(b) чинні ставки мит та податків будь-якого виду, які застосовуються або пов'язані з імпортуванням чи експортуванням;

(c) збори і платежі, які застосовуються урядовими органами чи для урядових установ, або пов'язані з імпортуванням, експортуванням чи транзитом;

(d) правила класифікації або визначення вартості товарів для митних цілей;

(e) закони, підзаконні акти і адміністративно-правові норми загального застосування, які стосуються правил визначення походження;

(f) обмеження або заборони імпорту, експорту чи транзиту;

(g) штрафні санкції за порушення процедур імпорту, експорту або транзиту;

(h) процедури оскарження чи перегляду;

(i) угоди або їх частини з будь-якою країною або країнами, які стосуються імпортування, експортування або транзиту; та

(j) процедури, які стосуються адміністрування тарифних квот.

1.2 Ніщо в цих положеннях не повинно тлумачитись як таке, що вимагає опублікування або надання інформації мовою, іншою, ніж мова члена, за винятком, зазначеним у пункті 2.2.

2. Інформація, доступна через Інтернет

2.1 Кожен член надає доступ та оновлює, наскільки це можливо та необхідно, таку інформацію через Інтернет:

(а) опис¹ своїх процедур імпортування, експортування і транзиту, у тому числі процедур оскарження чи перегляду, який інформує уряди, торговців та інші заінтересовані сторони про практичні кроки, необхідні для імпортування, експортування і транзиту;

(b) форми та документи, необхідні для імпортування в, експортування з чи транзиту через територію такого члена;

(с) контактні дані свого інформаційного пункту (пунктів).

2.2 Якщо це практично можливо, опис, зазначений у підпункті 2.1(а) також надається однією з офіційних мов СОТ.

2.3 Членам рекомендується надавати через Інтернет доступ до додаткової інформації, яка стосується торгівлі, у тому числі щодо відповідного законодавства, яке стосується торгівлі, та інших питань, зазначених у пункті 1.1.

3. Інформаційні пункти

3.1 Кожен член у межах наявних ресурсів створює або підтримує один чи більше інформаційних пунктів для надання відповідей на обґрунтовані запити урядів, торговців та інших заінтересованих сторін з питань, передбачених у пункті 1.1, а також для надання необхідних форм і документів, зазначених у підпункті 1.1(а).

3.2 Члени митного союзу або ті, що залучені до регіональної інтеграції, можуть створювати або підтримувати спільні інформаційні пункти на регіональному рівні з метою виконання вимог пункту 3.1 у частині спільних процедур.

3.3 Членам рекомендується не вимагати сплати збору за надання відповідей на запити та необхідних форм і документів. У випадку, якщо він має місце, члени обмежують розмір таких зборів і платежів приблизною вартістю наданих послуг.

3.4 Інформаційні пункти відповідають на запити і надають форми та документи протягом розумного строку, який встановлюється кожним членом і може варіюватися в залежності від характеру або складності запиту.

4. Повідомлення

Кожен член повідомляє Комітет з питань спрощення процедур торгівлі, створений відповідно до пункту 1.1 статті 23 (далі - "Комітет"), про:

(а) офіційне(і) джерело(а), де опубліковано інформацію, зазначену в підпунктах з (а) до (j) пункту 1.1;

(b) уніфіковані локатори ресурсів веб-сайту(ів) в мережі Інтернет, зазначені у пункті 2.1; та

(с) контактні дані інформаційних пунктів, зазначених у пункті 3.1.

Стаття 2: Можливість надання коментарів, інформування до набрання чинності та консультації

1. Можливість надання коментарів та інформування до набрання чинності

1.1 Кожен член, наскільки це можливо та у спосіб, який відповідає його національному законодавству і правовій системі, надає можливості та необхідний час торговцям й іншим заінтересованим сторонам для надання коментарів щодо запропонованих нових або змін до існуючих законів і підзаконних нормативно-правових актів загального застосування, пов'язаних з переміщенням, випуском і митним очищенням товарів, включаючи транзитні товари.

1.2 Кожен член, наскільки це можливо та у спосіб, який відповідає його національному законодавству і правовій системі, забезпечує, щоб нові або змінені та доповнені закони і підзаконні нормативно-правові акти загального застосування, пов'язані з переміщенням, випуском і оформленням товарів, включаючи транзитні товари, були опубліковані або інформація про них стала іншим чином загальнодоступною якомога раніше до набрання ними чинності з метою надання торговцям й іншим заінтересованим сторонам можливості ознайомитися з ними.

1.3 Зміни митних або тарифних ставок, заходи, які мають пом'якшуючу дію, заходи, ефективність яких може бути знижена внаслідок дотримання пунктів 1.1 чи 1.2, заходи, які застосовуються за обставин крайньої необхідності або незначних змін у національному законодавстві та правовій системі, виключаються з під дії пунктів 1.1 та 1.2.

2. Консультації

Кожен член, за необхідності, забезпечує проведення регулярних консультацій між своїми митними установами та торговцями або іншими заінтересованими сторонами, які знаходяться на його території.

Стаття 3: Попередні рішення

1. Кожен член видає в межах розумного періоду часу і в конкретні строки попереднє рішення заявникові, який подав письмовий запит, що містить всю необхідну інформацію. Якщо член відмовляє у видачі попереднього рішення, він невідкладно повідомляє про це заявника у письмовій формі із зазначенням відповідних фактів і підстав для прийняття такого рішення.

2. Член може відмовити у видачі попереднього рішення заявникові, якщо питання, порушене в заявці:

(a) вже розглядається у справі заявника будь-якою урядовою установою, органом оскарження чи судом; або

(b) щодо нього вже прийняте рішення будь-яким органом оскарження чи судом.

3. Попереднє рішення є чинним протягом розумного строку після його видачі, крім випадків, коли законодавство, факти або обставини, на основі яких було прийняте таке рішення, змінилися.

4. Якщо член відкликає, змінює або визнає недійсним попереднє рішення, він надає заявникові письмове повідомлення про це із зазначенням відповідних фактів і підстав для прийняття такого рішення. Член відкликає, змінює або визнає недійсним попереднє рішення, які мають зворотню дію, лише якщо таке рішення було схвалене на основі неповної, невірної, хибної чи завідомо неправдивої інформації.

5. Попереднє рішення, видане членом, є обов'язковим для такого члена стосовно заявника, який звернувся за ним. Член може обумовити, що попереднє рішення є обов'язковим для заявника.

6. Кожен член опубліковує щонайменше:

(а) вимоги до заявки на отримання попереднього рішення, у тому числі інформацію, яку необхідно надати та її формат;

(б) строк, у межах якого він буде видавати попереднє рішення; і

(с) строк, протягом якого попереднє рішення є чинним.

7. Кожен член забезпечує, за письмовим зверненням заявника, перегляд попереднього рішення або рішення про відкликання, зміну або визнання недійсним попереднього рішення².

² Відповідно до цього пункту: (а) перегляд може здійснюватися посадовою особою, відомством чи установою, яка схвалила рішення, адміністративним органом вищого рівня або незалежним адміністративним органом або судовим органом до або після вжиття заходів на основі такого рішення; та (б) член не зобов'язаний надавати заявникові право звернення за пунктом 1 статті 4.

8. Кожен член докладає зусиль для забезпечення загальнодоступності будь-якої інформації про попередні рішення, яку він вважає такою, що становить суттєвий інтерес для інших заінтересованих сторін, із урахуванням необхідності захисту інформації, що становить комерційну таємницю.

9. Визначення та сфера застосування:

(а) Попереднє рішення - це письмове рішення, що надається членом заявникові до моменту імпортування товару передбаченого у заявці, в якому визначається режим, який

(i) тарифної класифікації товару; та

(ii) походження товару³;

член надає товару на момент його імпортування стосовно:

(б) Окрім попередніх рішень, визначених у підпункті (а), членам рекомендується надавати попередні рішення стосовно:

- (i) відповідного методу або критеріїв та їхнього застосування, які будуть використовуватися для визначення митної вартості відповідно до конкретних обставин;
- (ii) можливості застосування вимог члена щодо зниження або звільнення від митних зборів;
- (iii) застосування вимог члена до квот, у тому числі тарифних квот; та
- (iv) будь-яких додаткових питань, з яких член вважає за необхідне видати попереднє рішення.

(c) Заявник - це експортер, імпортер або будь-яка особа, яка має обґрунтовані підстави чи їхній представник.

(d) Член може вимагати від заявника наявності законного представництва або реєстрації на його території. Наскільки це можливо, такі вимоги не обмежують категорії осіб, які мають право подавати заявки на отримання попередніх рішень, і окремо враховують особливі потреби малих і середніх підприємств. Такі вимоги повинні бути чіткими та прозорими і не становити засобу своєвольної або невинуватої дискримінації.

³ Мається на увазі, що попереднє рішення щодо походження товару може бути оцінкою походження для цілей Угоди про правила визначення походження, якщо таке рішення відповідає вимогам цієї Угоди та Угоди про правила визначення походження. Так само, оцінка походження відповідно до Угоди про правила визначення походження може бути попереднім рішенням про походження товару для цілей цієї Угоди, якщо таке рішення відповідає вимогам обох угод. За умови виконання вимог цієї статті члени не зобов'язані створювати окремі механізми відповідно до цього положення, на додаток до тих, які створені згідно з Угодою про правила визначення походження стосовно оцінки походження.

Стаття 4: Процедури оскарження або перегляду

1. Кожен член забезпечує в межах своєї території будь-якій особі, якій митний орган видає адміністративне рішення⁴, право на:

(a) адміністративне оскарження до адміністративного органу вищого рівня або адміністративного органу, незалежного від посадової особи чи установи, що видала таке рішення, або перегляд ними такого рішення; та/або

(b) оскарження або перегляд рішення у судовому порядку.

⁴ Адміністративне рішення у цій статті означає рішення, юридичні наслідки якого впливають на права та обов'язки певної особи в конкретному випадку. Мається на увазі, що адміністративне рішення за цією статтею охоплює адміністративні дії у значенні статті X ГАТТ 1994 року або невиконання адміністративного заходу чи несхвалення адміністративного рішення відповідно до національного законодавства та правової системи члена. Для врегулювання такої ситуації члени можуть застосовувати альтернативний адміністративний механізм або звернення до суду для того, щоб зобов'язати митний орган невідкладно схвалити адміністративне рішення замість надання права на оскарження або перегляд відповідно до підпункту 1 (a).

2. Законодавство члена може встановлювати, що адміністративне оскарження або перегляд повинні бути ініційовані до оскарження чи перегляду у судовому порядку.

3. Кожен член забезпечує здійснення процедур оскарження або перегляду у недискримінаційний спосіб.

4. Кожен член забезпечує, щоб у випадку, коли рішення про оскарження або перегляд, відповідно до підпункту 1 (а), не надається:

(а) в межах встановлених строків, визначених його законами чи підзаконними нормативно-правовими актами; або

(b) внаслідок необґрунтованої затримки

позивач мав право на подальше оскарження чи на подальший перегляд адміністративним або судовим органом чи на будь-яке інше звернення до судового органу⁵.

⁵ Ніщо в цьому пункті не перешкоджає члену визнавати відсутність рішення у рамках оскарження або перегляду рішення як рішення на користь позивача згідно з його законами та підзаконними нормативно-правовими актами.

5. Кожен член забезпечує надання особі, зазначеній у пункті 1, мотивування адміністративного рішення для того, щоб така особа, за необхідності, могла застосувати процедури оскарження або перегляду.

6. Кожному члену рекомендується поширити положення цієї статті на адміністративні рішення, що ухвалюються іншими, ніж митні, органами контролю на кордоні.

Стаття 5: Інші заходи щодо посилення неупередженості, недискримінації та прозорості

1. Повідомлення про посилення контролю або інспектування

Якщо член схвалює або застосовує систему надання повідомлень чи інструкцій заінтересованим установам для посилення контролю або інспектування на кордоні стосовно харчових продуктів, напоїв або кормів, охоплених повідомленням або інструкцією для захисту, в межах його території, життя або здоров'я людини, тварини чи рослини, такі заходи регулювання застосовуються до порядку їхнього надання, припинення чи зупинення:

(а) за необхідності кожен член може надавати повідомлення або інструкції на основі аналізу ризику;

(b) кожен член може надавати повідомлення або інструкцію для однакового застосування до тих пунктів в'їзду, де застосовуються санітарні та фітосанітарні умови, на яких повідомлення або інструкція засновані;

(c) кожен член без зволікань зупиняє чи призупиняє дію повідомлення або інструкції, коли обставини, які зумовили їх видання, більше не існують або якщо змінені обставини можна вирішити у спосіб, який є менш обмежувальним для торгівлі;

(d) коли член вирішує зупинити чи призупинити дію повідомлення або інструкції, він, за необхідності, невідкладно опубліковує оголошення про зупинення чи призупинення їхньої дії у недискримінаційній і легкодоступній формі або інформує члена, що є експортером, чи імпортера.

2. Затримання

Член невідкладно інформує перевізника або імпортера у випадку затримання товарів, задекларованих для імпортування, для інспектування митним чи будь-яким іншим компетентним органом.

3. Процедури лабораторних досліджень

3.1 Будь-який член, на вимогу, може надавати можливість для проведення повторного дослідження у випадку, якщо результат першого дослідження зразків, взятих після прибуття товарів, задекларованих для імпортування, є негативним.

3.2 Будь-який член опубліковує у недискримінаційній і легкодоступній формі назву та адресу будь-якої лабораторії, де може бути проведено дослідження або передає цю інформацію імпортеру, у разі надання йому можливості, відповідно до пункту 3.1.

3.3 Будь-який член розглядає результати повторного дослідження, якщо таке мало місце і було проведено згідно з пунктом 3.1, для випуску та митного очищення товарів і, за необхідності, може прийняти результати такого дослідження.

Стаття 6: Правила щодо зборів і платежів, які застосовуються до імпортування та експортування або у зв'язку із ними та штрафи

1. Загальні правила щодо зборів і платежів, які застосовуються до імпортування та експортування або у зв'язку із ними

1.1 Положення пункту 1 застосовуються до всіх зборів і платежів, інших, ніж ввізне та вивізне мито, а також інших, ніж податки, які підпадають під дію статті III ГАТТ 1994 року, що застосовуються членами до імпорту або експорту товарів чи пов'язані із ними.

1.2 Інформація про збори і платежі публікується відповідно до статті 1. Ця інформація включає інформацію про збори і платежі, які підлягають застосуванню, їх підстави, відповідальний орган, а також строки і порядок їхньої сплати.

1.3 Встановлюється достатній строк між опублікуванням нових чи змінених зборів та платежів і набранням ними чинності, за винятком обставин крайньої необхідності. Такі збори і платежі не застосовуються до моменту опублікування інформації про них.

1.4 Кожен член періодично переглядає свої збори та платежі з метою, за можливості, зменшення їхньої кількості та видів.

2. Спеціальні правила щодо зборів і платежів, які застосовуються чи пов'язані з імпортуванням та експортуванням

Збори та платежі за митне оформлення:

- (i) обмежуються розміром приблизної вартості послуг, наданих або пов'язаних із відповідною спеціальною імпортною або експортною операцією; та
- (ii) не повинні бути обов'язково пов'язані із конкретною імпортною або експортною операцією за умови, що вони стягуються за послуги, які тісно пов'язані із митним оформленням товарів.

3. Штрафні санкції

3.1 Для цілей пункту 3 термін "штрафні санкції" означає санкції, що застосовуються митною адміністрацією члена за порушення його митних законів, підзаконних нормативно-правових актів або процедурних вимог.

3.2 Кожен член забезпечує, щоб штрафні санкції за порушення митних законів, підзаконних нормативно-правових актів або процедурних вимог, застосовувалися лише до особи (осіб), відповідальної(их) за порушення згідно із його законодавством.

3.3 Застосована штрафна санкція залежить від фактів та обставин справи і повинна відповідати ступеню та тяжкості порушення.

3.4 Кожен член забезпечує заходи, спрямовані на уникнення:

- (a) конфлікту інтересів під час нарахування та стягнення штрафних санкцій і мит; та
- (b) створення стимулу для нарахування або стягнення штрафних санкцій, які не відповідають пункту 3.3.

3.5 Кожен член забезпечує, щоб у разі застосування штрафних санкцій за порушення митних законів, підзаконних нормативно-правових актів або процедурних вимог пояснення у письмовій формі надавалось особі (особам), до якої (яких) застосовуються такі штрафні санкції, із точним визначенням характеру порушення та застосованого закону, підзаконного нормативно-правового акту або процедури, відповідно до яких обсяг або розмір штрафних санкцій за порушення було призначено.

3.6 Коли особа добровільно розкриває митній адміністрації члена обставини порушення митного закону, підзаконного нормативно-правового акту чи процедурної вимоги до виявлення порушення митною адміністрацією, члену рекомендується, за необхідності, розглядати цей факт як потенціальну пом'якшуючу обставину у контексті встановлення штрафних санкцій для цієї особи.

3.7 Положення цього пункту застосовуються до штрафних санкцій, які стосуються транзитного руху, зазначених у пункті 3.1.

Стаття 7: Випуск і митне очищення товарів

1. Обробка документів до прибуття товару

1.1 Кожен член запроваджує або дотримується процедур, що дозволяють подавати документацію, яка стосується імпорту, та іншу необхідну інформацію, включаючи маніфести, щоб розпочати їхню обробку до прибуття товарів з метою прискорення випуску товарів після їхнього прибуття.

1.2 Кожен член, за необхідності, забезпечує можливість попереднього подання документів в електронному форматі для їх обробки до прибуття товарів.

2. Електронні платежі

Кожен член, по можливості, запроваджує або дотримується процедур, що дозволяють здійснення електронних платежів для оплати мит, податків, зборів і платежів, які стягуються митними органами при імпортуванні або експортуванні товарів.

3. Відокремлення випуску від остаточного визначення розміру мит, податків, зборів і платежів

3.1 Кожен член запроваджує або дотримується процедур, що дозволяють випуск товарів до остаточного визначення розміру мит, податків, зборів і платежів, якщо таке визначення не було зроблене до або на момент прибуття, або настільки швидко, наскільки можливо після прибуття, та за умови виконання всіх інших нормативних вимог.

3.2 В якості умови для такого випуску член може вимагати:

(a) сплати мит, податків, зборів і платежів, розмір яких визначено до або на момент прибуття товарів та гарантію на будь-яку ще не визначену суму сплати у формі поручительства, застави чи іншого відповідного інструменту, передбаченого його законами та підзаконними нормативно-правовими актами; або

(b) гарантію у формі поручительства, застави чи іншого відповідного інструменту, передбаченого його законами та підзаконними нормативно-правовими актами.

3.3 Така гарантія не повинна бути більшою, ніж сума, яку член вимагає для забезпечення сплати мит, податків, зборів і платежів, яка, у кінцевому рахунку, підлягає сплаті за товари, які покриваються гарантією.

3.4 У випадках виявлення правопорушення, що тягне за собою накладення грошових санкцій або штрафів, може вимагатися гарантія для таких санкцій та штрафів, які можуть бути накладені.

3.5 Гарантія, як це передбачено у пунктах 3.2 та 3.4, припиняє дію, якщо вона більше не потрібна.

3.6 Ніщо в цих положеннях не впливає на право члена перевіряти, затримувати, накладати арешт, конфіскувати або вчиняти з товарами дії в будь-який інший спосіб, що не є несумісним із правами та обов'язками члена у рамках СОТ.

4. Управління ризиками

4.1 Кожен член, наскільки це можливо, запроваджує або дотримується системи управління ризиками в сфері митного контролю.

4.2 Кожен член розробляє і застосовує систему управління ризиками таким чином, щоб уникати самовільної чи невиправданої дискримінації або прихованих обмежень для міжнародної торгівлі.

4.3 Кожен член зосереджує митний контроль та, наскільки це можливо, інші відповідні види контролю на кордоні, на вантажах з високим рівнем ризику і прискорює випуск вантажів із низьким рівнем ризику. Будь-який член також може довільно обрати вантажі для здійснення таких видів контролю в рамках системи управління ризиками.

4.4 Кожен член базує систему управління ризиками на оцінці ризиків за допомогою відповідних критеріїв вибірковості. Такі критерії вибірковості можуть включати, серед іншого, Гармонізовану систему кодування, характер та опис товарів, країну походження, країну відправлення товарів, вартість товарів, дані щодо дотримання торговцями зобов'язань та вид транспортування.

5. Аудит після митного очищення

5.1 З метою прискорення випуску товарів кожен член запроваджує або застосовує аудит після митного очищення для забезпечення дотримання митних та інших пов'язаних із ними законів і підзаконних нормативно-правових актів.

5.2 Кожен член обирає особу або вантаж для аудиту після митного очищення з урахуванням підходу, заснованого на ризиках, що може включати відповідні критерії вибірковості. Кожен член проводить аудит після митного очищення у прозорий спосіб. Коли особа є об'єктом аудиту і його остаточні результати досягнуті, член невідкладно повідомляє особу, чиї дані перевірялися, про результати, її права та обов'язки та обґрунтування результатів.

5.3 Інформація, отримана під час аудиту після митного очищення, може бути використана у подальших адміністративних або судових провадженнях.

5.4 Члени, по можливості, використовують результати аудиту після митного очищення при застосуванні системи управління ризиками.

6. Встановлення та опублікування середнього часу випуску

6.1 Членам рекомендується періодично та на постійній основі вимірювати та опубліковувати дані про середній час випуску товарів з використанням, серед іншого, таких інструментів як Дослідження часу випуску Всесвітньої митної організації⁶ (далі - ВМО).

⁶ Кожен член може визначати обсяг і методику такого вимірювання середнього часу випуску відповідно до своїх потреб і спроможності.

6.2 Членам рекомендується ділитися із Комітетом своїм досвідом обчислення середнього часу випуску, включаючи використані методики, ідентифіковані стримуючі фактори та будь-які наслідки для ефективності.

7. Заходи зі спрощення процедур торгівлі для уповноважених операторів

7.1 Кожен член забезпечує додаткові заходи зі спрощення процедур торгівлі, які пов'язані з формальностями і процедурами імпорту, експорту або транзиту, відповідно до пункту 7.3, для операторів, які відповідають встановленим критеріям (далі - уповноважені оператори). Альтернативно, будь-яким членом можуть бути запропоновані такі заходи зі

спрощення процедур торгівлі шляхом застосування митних процедур, які є загальнодоступними для всіх операторів, і не потребують створення окремого порядку.

7.2 Встановлені критерії для визнання уповноваженим оператором мають бути пов'язані з дотриманням або ризиком недотримання вимог, встановлених законами, нормативно-правовими актами або процедурами члена.

(i) належний запис, який засвідчує відповідність митному та іншим пов'язаним законам і нормативно-правовим актам;

(ii) систему управління комерційними документами для забезпечення проведення необхідного внутрішнього контролю;

(iii) платоспроможність, у тому числі, за необхідності, забезпечення належного страхування або гарантії; та

(iv) безпеку ланцюга поставок.

(a) Такі критерії мають бути опубліковані та можуть включати:

(i) розроблятися чи застосовуватися у спосіб, який дозволяє або створює свавільну чи невинуватну дискримінацію між операторами у переважно однакових умовах; та

(ii) обмежувати, наскільки це можливо, участь малих та середніх підприємств.

(b) Такі критерії не повинні:

7.3 Заходи зі спрощення процедур торгівлі, передбачені відповідно до пункту 7.1, включають щонайменше три з таких заходів:⁷

(a) зниження у належних випадках вимог щодо документування і даних;

(b) зниження у належних випадках кількості фізичних оглядів і перевірок;

(c) за необхідності швидкий випуск товарів;

(d) відстрочення сплати мит, податків, зборів і платежів;

(e) використання генеральних гарантій або обмежених гарантій;

(f) єдина митна декларація на всі товари, що імпортуються або експортуються у встановлений строк; та

(g) митне очищення товарів на об'єктах уповноваженого оператора або в іншому місці, дозволеному митною установою.

⁷ Захід, передбачений підпунктами з (а) по (g) пункту 7.3, вважатиметься таким, що застосовується до уповноваженого оператора, якщо він є загальнодоступним для всіх операторів.

7.4 Членам рекомендується розвивати системи уповноважених операторів на основі міжнародних стандартів, якщо такі існують, за винятком, коли такі стандарти становитимуть неналежний або неефективний засіб виконання поставлених законних завдань.

7.5 З метою посилення заходів зі спрощення процедур торгівлі, що передбачені для операторів, члени надають іншим членам можливість ведення переговорів про взаємне визнання систем уповноважених операторів.

7.6 Члени обмінюються відповідною інформацією у рамках Комітету про чинні системи уповноважених операторів.

8. Термінові відправлення

8.1 Кожен член запроваджує або дотримується процедур, що дозволяють прискорений випуск принаймні тих товарів, які ввозяться через вантажні комплекси аеропортів, для осіб, які звертаються за наданням такого режиму, зі збереженням при цьому митного контролю⁸. Якщо будь-який член використовує критерії⁹, що встановлюють обмеження щодо тих, хто може звертатися за наданням такого режиму, такий член може, в опублікованих критеріях, вимагати від заявника в якості умов отримання права на застосування режиму термінових відправлень, зазначеного в пункті 8.2:

(a) забезпечення достатньої інфраструктури та оплати митних витрат, які стосуються обробки термінових відправлень у випадках, коли заявник відповідає вимогам члена щодо проведення такої обробки на визначених об'єктах;

(b) завчасного, до прибуття термінового відправлення, подання інформації, необхідної для випуску товару;

(c) сплати зборів, розмір яких обмежується приблизною вартістю послуг, наданих у зв'язку із наданням режиму, передбаченого пунктом 8.2;

(d) підтримання високого рівня контролю за терміновими відправленнями за допомогою внутрішньої безпеки, логістики й технологій відстеження товару від моменту його прийняття до моменту доставки;

(e) забезпечення термінових перевезень від моменту прийняття відправлень до моменту їх доставки;

(f) визнання відповідальності за сплату митній установі всіх мит, податків, зборів і платежів за товари;

(g) наявність позитивних даних про дотримання митних та інших пов'язаних законів та підзаконних нормативно-правових актів;

(h) дотримання інших умов, безпосередньо пов'язаних із забезпеченням ефективного застосування законів, підзаконних нормативно-правових актів і процедурних вимог члена, які стосуються саме надання режиму, передбаченого пунктом 8.2.

⁸ У випадках, коли член має чинну процедуру, що передбачає режим, зазначений у пункті 8.2, це положення не вимагає від такого члена запроваджувати окремі процедури прискореного випуску.

⁹ Такі критерії застосування, за їхньої наявності, є додатковими до вимог члена, що стосуються всіх товарів або відправлень, які ввозяться через вантажні комплекси аеропортів.

8.2 Дотримуючись положень пунктів 8.1 і 8.3, члени:

(a) максимально зменшують кількість документації, необхідної для випуску термінових відправлень, відповідно до пункту 1 статті 10 і, наскільки це можливо, забезпечують випуск на основі одноразового подання інформації про певні відправлення;

(b) забезпечують випуск термінових відправлень за звичайних обставин якнайшвидше після прибуття, за умови, що інформація, необхідна для їхнього випуску, попередньо була надана;

(c) докладають зусиль для застосування режиму, відповідно до підпунктів (a) і (b), до відправлень будь-якої ваги чи вартості, визнаючи при цьому, що будь-якому члену дозволяється вимагати застосування додаткових процедур ввезення, у тому числі подання декларацій і супровідної документації та сплати мит і податків, й обмежувати такий режим на основі типу товару, за умови, що режим не обмежується товарами низької вартості, такими як документи; та

(d) наскільки це можливо, встановлюють мінімальну вартість відправлення або його оподатковуваний розмір, з яких не будуть справлятися мита і податки, окрім певних визначених товарів. Це положення не поширюється на внутрішні податки, такі як податок на додану вартість та акцизний податок, які застосовуються до імпортованих товарів у спосіб, сумісний із статтею III ГАТТ 1994 року.

8.3 Ніщо в пунктах 8.1 і 8.2 не впливає на право будь-якого члена перевіряти, затримувати, накладати арешт, конфіскувати або відмовляти у ввезенні товарів чи проводити аудит після митного оформлення, у тому числі у зв'язку із застосуванням систем управління ризиками. Крім того, ніщо в пунктах 8.1 та 8.2 не перешкоджає будь-якому члену вимагати, як умову випуску, надання додаткової інформації та виконання вимог неавтоматичного ліцензування.

9. Товари, що швидко псуються¹⁰

¹⁰ Для цілей цього положення товари, що швидко псуються - це товари, які починають швидко розкладатися внаслідок своїх природних властивостей, зокрема, за відсутності належних умов зберігання.

9.1 З метою запобігання втрати або погіршення властивостей швидкопсувних товарів, яких можна уникнути, та за умови виконання всіх нормативно-правових вимог, кожен член забезпечує випуск товарів, що швидко псуються:

(a) за звичайних обставин - в найкоротший строк; та

(b) за виняткових обставин, при необхідності, - поза робочим часом митних та інших відповідних установ.

9.2 Кожен член надає товарам, що швидко псуються, належний пріоритет при плануванні будь-яких перевірок, проведення яких може вимагатися.

9.3 Кожен член вживає заходів або дозволяє імпортеру вживати заходів щодо належного зберігання товарів, що швидко псуються, під час очікування прийняття рішення про їх випуск. Член може вимагати, щоб будь-які складські об'єкти, обумовлені імпортером, були схвалені або визначені його відповідними органами. Переміщення товарів до цих складських об'єктів, включаючи надання дозволу оператору на переміщення таких товарів, може підлягати, за необхідності, схваленню відповідними органами. Член, якщо це можливо і відповідає національному законодавству, на запит імпортера забезпечує проведення на цих складських об'єктах будь-яких процедур, необхідних для здійснення випуску.

9.4 У випадках значної затримки випуску товарів, що швидко псуються, та на відповідний письмовий запит член-імпортер, наскільки це можливо, надає повідомлення про причини затримки.

Стаття 8: Співробітництво між органами контролю на кордоні

1. Кожен член забезпечує, щоб його органи та установи, відповідальні за здійснення контролю на кордоні та процедури, які стосуються імпорту, експорту і транзиту товарів, співробітничали між собою та координували свою діяльність з метою спрощення торгівлі.

2. Кожен член, наскільки це можливо, співробітничає на взаємоузгоджених умовах з іншими членами, з якими він має спільний кордон, з метою координації процедур у місцях перетину кордону для сприяння транскордонній торгівлі. Таке співробітництво і координація можуть включати:

- (a) узгодження робочих днів і годин;
- (b) узгодження процедур і формальностей;
- (c) створення і використання спільних об'єктів;
- (d) спільний контроль;
- (e) запровадження контролю на кордоні за принципом "однієї зупинки".

Стаття 9: Переміщення товарів, призначених для імпорту, під митним контролем

Кожен член, наскільки це можливо, та за умови виконання всіх нормативно-правових вимог, дозволяє переміщувати в межах своєї території товари, призначені для імпорту, під митним контролем від митниці в пункті ввезення до іншої митниці на його території, де такі товари будуть випущені або очищені.

Стаття 10: Формальності, пов'язані з імпортуванням, експортуванням і транзитом

1. Формальності та вимоги до документації

1.1 З метою мінімізації обсягу і складності формальностей, пов'язаних із імпортом, експортом і транзитом, та зниження й спрощення вимог до імпоротної, експортної і транзитної документації, а також беручи до уваги законні цілі відповідної політики та інші чинники, такі як зміна обставин, відповідна нова інформація і ділова практика, наявність технічних засобів і технологій, найкраща міжнародна практика та внески заінтересованих сторін, кожен член переглядає такі формальності і вимоги до документації та на основі результатів перегляду, за необхідності, забезпечує, щоб такі формальності і вимоги до документації:

- (a) запроваджувалися та/або застосовувалися з метою швидкого випуску та митного очищення товарів, зокрема товарів, які швидко псуються;
- (b) запроваджувалися та/або застосовувалися у спосіб, що має на меті зменшення часу та витрат для дотримання торговцями і операторами вимог;
- (c) були найменш обмежувальним обраним заходом для торгівлі, якщо для досягнення мети політики або відповідних цілей досить придатними є два або більше альтернативних заходи; та
- (d) не застосовувалися, у тому числі частково, коли потреба в них зникає.

1.2 За необхідності Комітет розробляє процедури обміну між членами відповідною інформацією та найкращою практикою.

2. Прийняття копій

2.1 Кожен член, за необхідності, докладає зусиль для того, щоб приймати паперові або електронні копії супровідних документів, необхідних для формальностей, пов'язаних із імпортом, експортом або транзитом.

2.2 Якщо урядова установа члена вже зберігає оригінал документу, будь-яка інша установа цього члена приймає паперову або електронну копію, коли це можливо, від установи, яка зберігає оригінал, замість оригіналу такого документу.

2.3 Будь-який член не вимагає як умову для імпортування подання оригіналу або копії експортних декларацій, поданих до митних установ члена-експортера.¹¹

¹¹ Ніщо в цьому пункті не перешкоджає будь-якому члену вимагати такі документи як сертифікати, дозволи або ліцензії як умову для ввезення товарів, що підлягають контролю або регулюванню.

3. Використання міжнародних стандартів

3.1 Членам рекомендується використовувати відповідні міжнародні стандарти або їхні частини як основу для своїх формальностей та процедур, пов'язаних із імпортом, експортом або транзитом, за винятком випадків, коли цією Угодою передбачено інше.

3.2 Членам рекомендується в межах їхніх ресурсів брати участь у підготовці та періодичному перегляді відповідних міжнародних стандартів відповідними міжнародними організаціями.

3.3 Комітет, за необхідності, розробляє процедури обміну між членами відповідною інформацією та найкращою практикою щодо застосування міжнародних стандартів.

Також Комітет може запрошувати відповідні міжнародні організації для обговорення їхньої роботи над міжнародними стандартами. За необхідності Комітет може виокремити специфічні стандарти, що становлять особливу цінність для членів.

4. Єдине вікно

4.1 Члени докладають зусиль для створення або підтримки єдиного вікна, що надає торговцям можливість подавати задіяним органам або відомствам документацію та/або дані, необхідні для імпортування, експортування або транзиту товарів, через єдиний пункт пропуску. Після проведення задіяними органами або відомствами перевірки документації та/або даних, результати повідомляються заявникам через єдине вікно у встановлений строк.

4.2 У випадках, коли необхідна документація та/або дані вже були отримані через єдине вікно, задіяні органи або відомства не можуть запитувати ту ж саму документацію та/або дані, за винятком невідкладних обставин та інших обмежених винятків, які підлягають оприлюдненню.

4.3 Члени повідомляють Комітет про деталі роботи єдиного вікна.

4.4 Наскільки це можливо, члени використовують інформаційні технології для підтримки роботи єдиного вікна.

5. Передвідвантажувальна інспекція

5.1 Члени не вимагають використання передвідвантажувальної інспекції стосовно тарифної класифікації та оцінки митної вартості.

5.2 Без шкоди для прав членів використовувати інші види передвідвантажувальної інспекції, не охоплені пунктом 5.1, членам рекомендується не запроваджувати і не застосовувати нові вимоги стосовно їхнього використання.¹²

¹² Цей підпункт стосується передвідвантажувальних інспекцій, які охоплюються Угодою про передвідвантажувальну інспекцію, і не перешкоджає проведенню передвідвантажувальних інспекцій для санітарних і фітосанітарних цілей.

6. Використання митних брокерів

6.1 Без шкоди для важливих питань політики деяких членів, які на сьогодні відводять особливу роль митним брокерам, з моменту набрання чинності цією Угодою члени не запроваджують обов'язкове використання митних брокерів.

6.2 Кожен член повідомляє Комітету й опубліковує свої заходи щодо використання митних брокерів. Будь-які подальші зміни цих заходів невідкладно повідомляються та опубліковуються.

6.3 Стосовно ліцензування діяльності митних брокерів члени застосовують прозорі та об'єктивні правила.

7. Єдині процедури на кордоні та уніфіковані вимоги до документації

7.1 Кожен член, з урахуванням положень пункту 7.2, застосовує єдині митні процедури та уніфіковані вимоги до документації для випуску та митного очищення товарів на всій своїй території.

7.2 Ніщо в цій статті не перешкоджає члену:

- (a) диференціювати свої процедури та вимоги до документації на основі характеру і виду товарів або типу їх транспортування;
- (b) диференціювати свої процедури та вимоги до документації для товарів на основі управління ризиками;
- (c) диференціювати свої процедури та вимоги до документації з метою надання повного або часткового звільнення від увізних мит або податків;
- (d) застосовувати електронне подання або обробку документів; чи
- (e) диференціювати свої процедури та вимоги до документації у спосіб, який відповідає Угоді про застосування санітарних і фітосанітарних заходів.

8. Товари, недопущені до ввезення

8.1 У випадках, коли компетентний орган члена відмовляє в імпортуванні заявлених у режим імпорту товарів на підставі їхньої невідповідності встановленим санітарним або фітосанітарним чи технічним правилам, член, за умови дотримання та відповідно до його законів і підзаконних нормативно-правих актів, дозволяє імпортеру переадресувати або повернути недопущені до ввезення товари експортеру або іншій визначеній експортером особі.

8.2 Коли такий вибір відповідно до пункту 8.1. надається, але імпортер не використовує його протягом розумного строку, компетентний орган може вдатися до інших дій стосовно таких товарів, які не відповідають встановленим вимогам.

9. Тимчасове ввезення товарів та їх переробка на митній території і поза її межами

9.1 Тимчасове ввезення товарів

Кожен член дозволяє відповідно до своїх законів та підзаконних нормативно-правих актів ввезення на свою митну територію товарів з умовним повним або частковим звільненням від сплати ввізного мита і податків, якщо такі товари ввозяться на його митну територію для конкретних цілей, призначені для реекспорту протягом встановленого строку та не зазнали будь-яких змін, крім звичайної амортизації та зносу внаслідок їхнього використання.

9.2 Переробка на митній території та поза її межами

(a) Кожен член дозволяє відповідно до своїх законів та підзаконних нормативно-правих актів переробку товарів на митній території та поза її межами. Товари, щодо яких дозволено здійснення переробки поза межами митної території, можуть бути

реімпортовані із повним або частковим звільненням від ввізного мита і податків відповідно до законів та підзаконних нормативно-правових актів члена.

(b) Для цілей цієї статті термін "переробка на митній території" означає митну процедуру, відповідно до якої певні товари можуть ввозитися на митну територію члена із умовним повним або частковим звільненням від сплати ввізного мита і податків або із отриманням права на повернення мита на основі того, що такі товари призначені для виробництва, переробки або ремонту і подальшого їх вивезення.

(c) Для цілей цієї статті термін "переробка за межами митної території" означає митну процедуру, відповідно до якої товари, що перебувають у вільному обігу на митній території члена, можуть тимчасово експортуватися для виробництва, переробки або ремонту за кордон, а потім реімпортуватися.

Стаття 11: Свобода транзиту

1. Будь-які правила чи формальності, встановлені членом і пов'язані із транзитним перевезенням, не повинні:

(a) застосовуватися, якщо обставини чи цілі, що зумовили їхнє запровадження, більше не існують або якщо змінені обставини чи цілі можуть бути врегульовані іншим наявним і менш обмежувальним для торгівлі способом,

(b) застосовуватися у спосіб, що становить приховане обмеження транзитного руху.

2. Транзитний рух не залежить від стягнення будь-яких зборів і платежів, які встановлюються стосовно транзиту, за винятком платежів за транспортування або тих, які відповідають адміністративним витратам, спричиненим транзитом чи вартістю наданих послуг.

3. Члени не прагнуть, не вживають та не застосовують будь-які добровільні обмеження або будь-які інші подібні заходи щодо транзитного руху. Це не перешкоджає дії чинних і прийняттю нових національних нормативно-правових актів, двосторонніх або багатосторонніх домовленостей, що стосуються регулювання перевезень, які відповідають правилам СОТ.

4. Кожен член надає продукції, яка буде переміщуватись транзитом через територію будь-якого іншого члена, режим не менш сприятливий, ніж той, який би надавався такій продукції у разі її перевезення від місця її походження до пункту її призначення без проходження через територію такого іншого члена.

5. Членам рекомендується, по можливості, забезпечувати надання транзитному руху фізично відокремлених об'єктів інфраструктури (таких як окремі смуги руху, місця стоянки тощо).

6. Формальності, вимоги до документації та митний контроль, пов'язані з транзитним рухом, не повинні бути більш обтяжливими, ніж це є необхідним для:

(a) ідентифікації товарів; та

(b) забезпечення виконання вимог, що стосуються транзиту.

7. Як тільки товари розміщені під процедуру транзиту і надано дозвіл на їхнє переміщення з пункту відправлення на території члена, вони не підлягають жодним митним платежам і невинуватим затримкам або обмеженням до завершення їхнього переміщення транзитом у пункті призначення в межах території члена.

8. Члени не застосовують технічні регламенти і процедури оцінки відповідності в значенні Угоди про технічні бар'єри в торгівлі до товарів, що переміщуються в режимі транзиту.

9. Члени дозволяють і забезпечують можливість завчасного подання та обробки документації і даних, що стосуються перевезення транзитом, до моменту прибуття товарів.

10. Як тільки транзитний рух прибув на митницю в пункті залишення території члена, така митниця без зволікань припиняє операцію транзиту у разі виконання вимог, що стосуються транзиту.

11. У випадках, коли член вимагає надання гарантії у формі поручительства, застави або іншого відповідного грошового або негрошового інструменту¹³ для транзитного руху, така гарантія обмежується обсягом забезпечення виконання вимог, що виникають у зв'язку із здійсненням транзитного руху.

¹³ Ніщо в цьому положенні не перешкоджає будь-якому члену застосовувати чинні процедури, на основі яких засоби транспортування можуть використовуватися як гарантія для транзитного руху.

12. Як тільки член встановив, що його вимоги, які стосуються транзиту, були виконані, гарантія невідкладно повертається.

13. Кожен член у порядку, який не суперечить його законодавству та нормативно-правовим актами, дозволяє використання генеральних гарантій, які включають багаторазові операції на користь тих самих операторів, або поновлювати гарантії без припинення їхньої дії для наступних поставок.

14. Кожен член робить загальнодоступною відповідну інформацію, яку він використовує для встановлення гарантії, в тому числі гарантій на одноразові та, по можливості, багаторазові операції.

15. Кожен член може вимагати використання митного супроводу або митного ескорту для транзитного руху лише за умови наявності високого ступеня ризику або якщо дотримання митних законів та підзаконних нормативно-правових актів не може бути забезпечено шляхом застосування гарантій. Загальні правила, що застосовуються до митного супроводу чи митного ескорту, опубліковуються відповідно до статті 1.

16. Члени докладають зусиль для співробітництва і координації між собою з метою розширення свободи транзиту. Таке співробітництво та координація можуть включати, але не обмежуються, домовленостями щодо:

(a) платежів;

(b) формальностей і правових вимог; та

(c) практичного функціонування режимів транзиту.

17. Кожен член докладає зусиль для призначення національного координатора з питань транзиту, до якого можуть надсилатися всі запити і пропозиції інших членів стосовно належного функціонування транзитних операцій.

Стаття 12: Митне співробітництво

1. Заходи, що сприяють дотриманню вимог і співробітництву

1.1 Члени погоджуються з важливістю забезпечення обізнаності торговців щодо їхніх обов'язків з дотримання вимог, заохочення добровільного дотримання вимог для того, щоб дозволити імпортерам у належних випадках самостійно усувати помилки без застосування до них штрафних санкцій, а також застосування заходів із забезпечення дотримання вимог з метою ініціювання більш суворих заходів до торговців, які не дотримуються вимог¹⁴.

¹⁴ Головна мета такої діяльності полягає у зменшенні кількості випадків недотримання вимог і, відповідно, зниженні потреби в обміні інформацією для цілей забезпечення дотримання вимог.

1.2 Членам рекомендується обмінюватися інформацією щодо найкращої практики у сфері дотримання митних правил, у тому числі через Комітет. Членам рекомендується співробітничати з питань методичного забезпечення чи надання допомоги та підтримки у розвитку потенціалу для цілей управління заходами з дотримання вимог та підвищення їхньої ефективності.

2. Обмін інформацією

2.1 За запитом і з урахуванням положень цієї статті члени обмінюються інформацією, зазначеною у підпунктах (b) та/або (c) пункту 6, з метою верифікації у визначених випадках імпоротної чи експортної декларації, якщо існують обґрунтовані підстави сумніватися в достовірності або правильності такої декларації.

2.2 Кожен член повідомляє Комітету координати свого контактного пункту для обміну такою інформацією.

3. Перевірка

Член звертається із запитом на отримання інформації лише після проведення належних процедур перевірки імпоротної чи експортної декларації та після вивчення відповідної наявної документації.

4. Запит

4.1 Запитуючий член надсилає запитуюваному члену письмовий запит на паперовому носії або засобами електронного зв'язку взаємно погодженою офіційною мовою СОТ або іншою взаємно погодженою мовою, який містить:

(a) порушене питання, включаючи, коли це необхідно і є в наявності, ідентифікаційний номер експортної декларації, що відповідає імпортній декларації, про яку йдеться у запиті;

(b) мету, для якої запитуючий член звертається за інформацією або документами, а також, якщо це відомо, прізвища та контактні дані осіб, яких стосується запит;

(с) якщо це вимагається запитуваним членом, підтвердження¹⁵ проведення, за необхідності, відповідної перевірки;

¹⁵ Це може включати відповідну інформацію про перевірку, проведenu згідно із пунктом 3. Така інформація підлягає захисту і конфіденційності, рівень яких визначається членом, що здійснює перевірку.

(d) конкретну інформацію або документи, що запитуються;

(e) ідентифікаційні дані органу, що звертається із запитом;

(f) посилання на положення національного законодавства та правової системи запитуючого члена, що регулюють питання збирання, захисту, використання, розкриття, збереження та знищення інформації з обмеженим доступом та персональних даних.

4.2 Якщо запитуючий член не в змозі виконувати вимоги будь-якого із підпунктів пункту 4.1, він вказує про це в запиті.

5. Захист і конфіденційність

5.1 Запитуючий член із урахуванням положень пункту 5.2:

(a) зберігає всю інформацію або документи, надані запитуваним членом в умовах суворої конфіденційності і надає їм щонайменше такий самий рівень захисту та конфіденційності, який передбачений відповідно до національного законодавства та правової системи запитуваного члена і який зазначений ним відповідно до підпунктів (b) чи (с) пункту 6.1;

(b) надає інформацію або документи лише тим митним органам, що безпосередньо займаються питанням, яке розглядається, та використовує інформацію або документи винятково для цілей, викладених у запиті, якщо тільки запитуваний член не погоджується письмово з іншим;

(с) не розкриває інформацію або документи без спеціального письмового дозволу запитуваного члена;

(d) не використовує будь-яку неперевірену інформацію або документи, отримані від запитуваного члена, як вирішальний чинник для спростування сумнівів у будь-якому конкретному випадку;

(e) поважає будь-які окремі умови, встановлені для конкретного випадку запитуваним членом, стосовно збереження та знищення інформації з обмеженим доступом або документів і персональних даних; та

(f) на запит інформує запитуваного члена про будь-які схвалені рішення та вжиті заходи з питання, яке розглядається, як результат надання інформації або документів.

5.2 Запитуючий член може бути не в змозі, відповідно до свого національного законодавства та правової системи, виконувати вимоги будь-яких підпунктів пункту 5.1. У такому випадку запитуючий член вказує про це у запиті.

5.3 Запитуваний член надає будь-якому запиту та перевірочній інформації, отриманих відповідно до пункту 4, щонайменш такий самий рівень захисту і конфіденційності, який надається цим членом своїй власній інформації подібного характеру.

6. Надання інформації

6.1 З урахуванням вимог цієї статті запитуваний член невідкладно:

(a) надає відповідь у письмовій формі на паперовому носії або засобами електронного зв'язку;

(b) надає конкретну інформацію, визначену в імпортній або експортній декларації, або саму декларацію, наскільки це можливо, а також опис рівня захисту та конфіденційності, які вимагаються від запитуючого члена;

(c) у разі наявності надає на запит конкретну інформацію, яка визначена у таких документах або самі документи, подані на підтвердження імпортової чи експортної декларації: рахунок-фактуру, пакувальний лист, сертифікат походження і коносамент у формі, в якій вони були подані - паперовій чи електронній, а також опис рівня захисту та конфіденційності, який вимагається від запитуючого члена;

(d) підтверджує вірність копій наданих документів;

(e) наскільки це можливо надає інформацію або в інший спосіб відповідає на запит протягом 90 днів з дати запиту.

6.2 До надання інформації запитуваний член може, відповідно до свого національного законодавства та правової системи, вимагати гарантію того, що конкретна інформація не буде без спеціального письмового дозволу запитуваного члена використана в якості доказу у кримінальних розслідуваннях, судових провадженнях або у не пов'язаних із митною справою провадженнях. Якщо запитуючий член не в змозі виконати цю вимогу, він повідомляє про це запитуваного члена.

7. Відкладання або відмова у задоволенні запиту

7.1 Запитуваний член може відкласти або відмовити у задоволенні, частково або повністю, запиту про надання інформації і повідомляє запитуючого члена про причини такого кроку, якщо:

(a) це суперечитиме державному інтересу, як це визначено у національному законодавстві та правовій системі запитуваного члена;

(b) його національне законодавство та правова система не допускають надання такої інформації. У такому випадку він надає запитуючому члену копію відповідного конкретного посилання на законодавство;

(c) надання інформації перешкоджатиме правозастосуванню чи іншим чином заважатиме здійсненню триваючого адміністративного або судового розслідування, переслідування чи провадження;

(d) національне законодавство та правова система, що регулюють питання збирання, захисту, використання, розкриття, збереження та знищення інформації з обмеженим

доступом або персональних даних, вимагають згоди імпортера або експортера і така згода не була надана;

(е) запит про надання інформації отримано після завершення встановленого законодавством строку, протягом якого запитуваний член зберігає документи.

7.2 У випадках, передбачених пунктами 4.2, 5.2 або 6.2, задоволення такого запиту здійснюється на розсуд запитуваного члена.

8. Взаємність

Якщо запитуючий член вважає, що він не зміг би виконати вимогу схожого запиту, якщо такий запит був би поданий запитуваним членом або якщо він ще не імплементував положення цієї статті, він зазначає про це у своєму запиті. Задоволення такого запиту здійснюється на розсуд запитуваного члена.

9. Адміністративний тягар

9.1 Запитуючий член враховує ресурсні і фінансові наслідки для запитуваного члена, пов'язані із наданням відповідей на запити щодо отримання інформації. Запитуючий член розглядає співмірність між своїм фінансовим інтересом у поданні запиту та зусиллями, які необхідно вжити запитуваним членом для надання інформації.

9.2 Якщо запитуваний член отримує від одного або більше запитуючих членів таку кількість запитів про надання інформації, яка важко піддається опрацюванню, або запит на інформацію в обсязі, який важко піддається обробці, і неспроможний задовольнити такі запити протягом розумного строку, він може звернутися до одного або більше запитуючих членів щодо визначення пріоритетності запитів для узгодження практичного ліміту їх кількості з урахуванням його ресурсних обмежень. За відсутності взаємопогодженого підходу задоволення таких запитів здійснюється на розсуд запитуваного члена на основі встановленої ним самим пріоритетності.

10. Обмеження

Запитуваний член не зобов'язаний:

- (a) змінювати формат своїх імпортних чи експортних декларацій або процедур;
- (b) вимагати інші документи ніж ті, що подавалися разом із імпортною чи експортною декларацією як передбачено у підпункті 6.1(c);
- (c) ініціювати запити на отримання інформації;
- (d) змінювати строк збереження такої інформації;
- (e) запроваджувати паперову документацію, якщо вже було запроваджено електронний формат;
- (f) перекладати інформацію;
- (g) перевіряти вірність інформації; або

(h) надавати інформацію, яка може зашкодити законним комерційним інтересам конкретних державних або приватних підприємств.

11. Несанкціоноване використання або розкриття інформації

11.1 У випадку будь-якого порушення умов використання або розкриття інформації, обмін якою відбувся згідно з цією статтею, запитуючий член, який отримав інформацію, невідкладно повідомляє деталі такого несанкціонованого використання або розкриття запитуваному члену, який надав інформацію, та:

(a) вживає необхідних заходів для усунення порушення;

(b) вживає необхідних заходів для попередження будь-яких порушень у майбутньому; та

(c) повідомляє запитуваного члена про заходи, яких було вжито відповідно до підпунктів (a) та (b).

11.2 Запитуваний член може призупинити виконання своїх зобов'язань за цією статтею стосовно запитуючого члена до моменту, коли будуть вжиті визначені пунктом 11.1 заходи.

12. Двосторонні та регіональні угоди

12.1 Ніщо в цій статті не перешкоджає будь-якому члену укласти або застосовувати двосторонні, багатосторонні чи регіональні угоди щодо обміну митною інформацією і даними, у тому числі на такій безпечній та швидкій основі як автоматизована база або попереднє, до прибуття вантажу, повідомлення.

12.2 Ніщо в цій статті не повинно тлумачитися як таке, що змінює чи впливає на права або обов'язки будь-якого члена за такими двосторонніми, багатосторонніми чи регіональними угодами, або регулює обмін митною інформацією та даними за такими угодами.

Розділ II

Положення про спеціальний і диференційований режим для країн-членів, що розвиваються, та найменш розвинених країн-членів

Стаття 13: Загальні принципи

1. Положення, які містяться у статтях з 1 по 12 цієї Угоди впроваджуються країнами-членами, що розвиваються, і найменш розвиненими країнами-членами у відповідності з цим Розділом, який базується на умовах, погоджених у Додатку D до Рамкової угоди від липня 2004 року (WT/L/579) та пунктом 33 і Додатком E до Гонконгської міністерської декларації (WT/MIN(05)/DEC).

2. Країнам-членам, що розвиваються, і найменш розвиненим країнам-членам надається підтримка та допомога для розвитку потенціалу¹⁶ з метою сприяння у імплементації положень цієї Угоди відповідно до їхнього характеру та сфери. Ступінь і часові рамки впровадження положень цієї Угоди пов'язані зі здатністю країн-членів, що розвиваються, та найменш розвинених країн-членів застосовувати їх. Якщо країні-члену, що розвивається, або найменш розвиненій країні-члену продовжує не вистачати необхідних можливостей, імплементація відповідного положення (положень) не вимагатиметься, допоки не буде набуто необхідної здатності.

¹⁶ Для цілей цієї Угоди "підтримка та допомога у розвитку потенціалу" може відбуватися у формі технічної, фінансової підтримки або іншій взаємно погодженій формі надання підтримки.

3. Від найменш розвинених країн-членів вимагатиметься лише взяття на себе зобов'язань в такому обсязі, який сумісний з їхніми індивідуальними фінансовими і торговельними потребами та потребами в сфері розвитку чи адміністративними та інституційними можливостями.

4. Ці принципи застосовуються згідно з положеннями, визначеними Розділом II.

Стаття 14: Категорії положень

1. Існує три категорії положень:

(a) Категорія А містить положення, які країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член визначає як такі, що впроваджуються з моменту набрання чинності цією Угодою чи, у випадку найменш розвиненої країни-члена, протягом одного року після набрання нею чинності, як передбачено статтею 15.

(b) Категорія В містить положення, які країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член визначає як такі, що впроваджуються на дату після завершення перехідного періоду, що слідує за набранням чинності цією Угодою, як передбачено статтею 16.

(c) Категорія С містить положення, які країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член визначає як такі, що впроваджуються на дату після завершення перехідного періоду, що слідує за набранням чинності цією Угодою, і вимагає набуття імплементаційної здатності шляхом надання підтримки та допомоги у розвитку потенціалу, як передбачено статтею 16.

2. Кожна країна-член, що розвивається, і найменш розвинена країна-член самостійно та на індивідуальній основі визначає положення, які вона включає до кожної з категорій А, В та С.

Стаття 15: Повідомлення та імплементація положень категорії А

1. Після набрання чинності цією Угодою кожна країна-член, що розвивається, виконує свої зобов'язання за категорією А. У зв'язку з цим, зобов'язання, визначені за категорією А, стануть невід'ємною частиною цієї Угоди.

2. Найменш розвинена країна-член може повідомити Комітет про положення, які вона визначила як положення категорії А, в межах одного року після набрання чинності цією Угодою. У зв'язку з цим, зобов'язання кожної найменш розвиненої країни-члена, визначені за категорією А, стануть невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 16: Повідомлення про кінцеві дати імплементації положень категорій В та С

1. Стосовно положень, які країна-член, що розвивається, не визначила як положення категорії А, така країна-член може відтермінувати їхню імплементацію відповідно до порядку, визначеного у цій статті.

Категорія В країни-члена, що розвивається

(а) Після набрання чинності цією Угодою кожна країна-член, що розвивається, повідомляє Комітету про положення, які вона визначила як положення категорії В та відповідні орієнтовні дати їхньої імплементації¹⁷.

¹⁷ Подані повідомлення можуть також містити додаткову інформацію, яку член, що надає повідомлення, вважає за необхідну. Членам рекомендується надавати інформацію про національний орган або установу, відповідальну за імплементацію.

(b) Не пізніше, ніж через рік після набрання чинності цією Угодою кожна країна-член, що розвивається, повідомляє Комітету про свої остаточні дати імплементації положень, які вона визначила за категорією В. Якщо країна-член, що розвивається, до завершення цього остаточного терміну вважає, що їй необхідно додатковий час для повідомлення остаточних дат, такий член може попросити Комітет подовжити строк на період, достатній для повідомлення остаточних дат.

Категорія С країни-члена, що розвивається

(c) Після набрання чинності цією Угодою кожна країна-член, що розвивається, повідомляє Комітету про положення, які вона визначила як положення категорії С, та відповідні орієнтовні дати їхньої імплементації. З метою забезпечення прозорості надані повідомлення повинні включати інформацію про допомогу та підтримку для розвитку потенціалу, яких потребує член для забезпечення імплементації¹⁸.

¹⁸ Також, члени можуть включати до повідомлення інформацію про національні імплементаційні плани чи проекти зі спрощення процедур торгівлі; національний орган чи установу, відповідальну за виконання зобов'язань і донорів, з якими член може мати діючі домовленості про надання підтримки.

(d) Протягом одного року після набрання чинності цією Угодою країни-члени, що розвиваються, та відповідні члени-донори, беручи до уваги будь-які вже наявні та діючі домовленості, повідомлення відповідно до пункту 1 статті 22 та інформацію, подану відповідно до вищенаведеного підпункту (c), надають Комітету інформацію про застосовувані чи укладені домовленості, необхідні для надання підтримки та допомоги у розвитку потенціалу для забезпечення імплементації положень категорії С¹⁹. Країна-член, що розвивається, яка є учасником таких домовленостей, невідкладно повідомляє про них Комітет. Також, Комітет запрошує донорів, які не є членами, надавати інформацію про наявні чи укладені домовленості.

¹⁹ Такі домовленості міститимуть взаємно погоджені умови і укладатимуться на двосторонній основі або через відповідні міжнародні організації з урахуванням положень пункту 3 статті 21.

(e) Протягом 18 місяців з дати надання інформації, передбаченої підпунктом (d), члени-донори та відповідні країни-члени, що розвиваються, повідомляють Комітет про прогрес в наданні підтримки та допомоги у розвитку потенціалу. Одночасно, кожна країна-член, що розвивається, повідомляє свій перелік остаточних дат імплементації.

2. Стосовно положень, які найменш розвинені країни-члени не визначили як положення категорії А, найменш розвинені країни-члени можуть відтермінувати їхню імплементацію відповідно до процедури, визначеної у цій статті.

Категорія В найменш розвиненої країни-члена

(a) Не пізніше, ніж через рік після набрання чинності цією Угодою найменш розвинена країна-член повідомляє Комітет про свої положення категорії В і може повідомити відповідні орієнтовні дати імплементації таких положень із урахуванням максимальної гнучкості для найменш розвинених країн-членів.

(b) Не пізніше, ніж через два роки після дати повідомлення, передбаченої відповідно до вищенаведеного підпункту (a), кожна найменш розвинена країна-член надає Комітету підтвердження визначення положень та повідомляє дати їхньої імплементації. Якщо до настання зазначеного кінцевого терміну найменш розвинена країна-член вважатиме, що їй необхідно додатковий час для повідомлення остаточних дат, такий член може попросити Комітет подовжити строк на період, достатній для повідомлення таких дат.

Категорія С найменш розвиненої країни-члена

(c) Для цілей забезпечення прозорості та сприяння досягненню домовленостей з донорами, через один рік після набрання чинності цією Угодою кожна найменш розвинена країна-член повідомляє Комітету положення, які вона визначила як положення категорії С, із урахуванням максимальної гнучкості для найменш розвинених країн-членів.

(d) Через один рік після дати, передбаченої у вищенаведеному підпункті (c), найменш розвинені країни-члени повідомляють інформацію про підтримку та допомогу для розвитку потенціалу, які необхідні члену для забезпечення імплементації.²⁰

²⁰ Члени можуть також включати інформацію про національні імплементаційні плани чи проекти зі спрощення процедур торгівлі, національний орган або установу, відповідальну за виконання зобов'язань, і донорів, з якими член може мати діючі домовленості про надання підтримки.

(e) Не пізніше, ніж через два роки після повідомлення відповідно до вищенаведеного підпункту (d), найменш розвинені країни-члени та відповідні члени-донори, враховуючи інформацію, надану у відповідності з вищенаведеним підпунктом (d), надають Комітету інформацію про застосовувані чи укладені домовленості, необхідні для надання підтримки та допомоги у розвитку потенціалу для забезпечення імплементації положень категорії С²¹. Найменш розвинена країна-член, що є учасником таких домовленостей, невідкладно повідомляє про них Комітет. Одночасно, найменш розвинена країна-член повідомляє орієнтовні дати імплементації відповідних зобов'язань за категорією С, які охоплюються домовленостями про підтримку та допомогу. Комітет також запрошує донорів, що не є членами, надавати інформацію про наявні і укладені домовленості.

²¹ Такі домовленості міститимуть взаємно погоджені умови і укладатимуться на двосторонній основі або через відповідні міжнародні організації з урахуванням положень пункту 3 статті 21.

(f) Не пізніше, ніж через 18 місяців з дати надання інформації, передбаченої підпунктом (e), відповідні члени-донори та відповідні найменш розвинені країни-члени повідомляють Комітет про прогрес в наданні підтримки та допомоги для розвитку потенціалу. Одночасно, кожна найменш розвинена країна-член повідомляє Комітету свій перелік остаточних дат імплементації.

3. Країни-члени, що розвиваються, та найменш розвинені країни-члени, які зазнають труднощів з поданням остаточних дат імплементації в межах кінцевих строків, визначених пунктами 1 та 2, через відсутність донорської допомоги або відсутність прогресу в наданні підтримки та допомоги для розвитку потенціалу, повідомляють Комітет якомога раніше до завершення таких кінцевих строків. Члени погоджуються співробітничати для надання сприяння в подоланні таких труднощів, беручи до уваги специфічні обставини та особливі проблеми, з якими стикається відповідний член. У необхідних випадках Комітет вживає заходів для подолання таких труднощів, у тому числі, за необхідності, подовжує відповідному члену кінцеві терміни повідомлення остаточних дат.

4. Секретаріат нагадує членові за три місяці до завершення кінцевого терміну, передбаченого підпунктами 1(b) чи (e), або, у випадку найменш розвиненої країни-члена - підпунктами 2(b) чи (f), якщо такий член не повідомив остаточну дату імплементації положень, які він визначив як положення категорії В або С. Якщо для подовження кінцевого строку член не застосовує положення пункту 3 чи у випадку країни-члена, що розвивається - підпункту 1(b), або у випадку найменш розвиненої країни-члена - підпункту 2(b), і при цьому не повідомляє остаточної дати імплементації, такий член імплементує положення протягом одного року після завершення кінцевого терміну, передбаченого підпунктами 1(b) чи (e) або у випадку найменш розвиненої країни-члена - підпунктами 2(b) чи (f), або подовженого строку згідно пункту 3.

5. Не пізніше, ніж через 60 днів після дати повідомлення остаточних дат імплементації положень категорії В та С відповідно до пунктів 1, 2 чи 3 Комітет бере до відома додатки, що містять остаточні дати імплементації кожним членом положень категорій В та С, в тому числі будь-які дати, встановлені відповідно до пункту 4, роблячи таким чином такі додатки невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 17: Механізм завчасного попередження: подовження строків імплементації положень категорій В та С

1.

(a) Країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член, яка вважає, що вона зазнає труднощів у імплементації положення, яке вона визначила як положення категорії В чи С, до остаточної дати, встановленої відповідно до підпунктів 1(b) чи (e) статті 16, або у випадку найменш розвиненої країни-члена - відповідно до підпунктів 2(b) чи (f) статті 16, повідомляє про це Комітету. Країни-члени, що розвиваються, повідомляють Комітету не пізніше, ніж за 120 днів до закінчення дати імплементації. Найменш розвинені країни-члени повідомляють Комітет не пізніше, ніж за 90 днів до завершення такої дати.

(b) В повідомленні Комітету зазначається нова дата, до якої країна-член, що розвивається або найменш розвинена країна-член розраховують, що будуть здатні імплементувати відповідне положення. Також, в повідомленні зазначаються причини очікуваної затримки у імплементації. Такі причини можуть включати не передбачену раніше необхідність підтримки та допомоги для розвитку потенціалу чи додаткової допомоги для сприяння та підтримки розвитку потенціалу.

2. Якщо запит країни-члена, що розвивається, про додатковий час для імплементації не перевищує 18 місяців, а запит найменш розвиненої країни-члена про додатковий час не перевищує 3 років, член, що звертається із запитом, має право на такий додатковий час без жодних додаткових дій з боку Комітету.

3. Якщо країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член вважає, що їй необхідно перше подовження строку на більший проміжок часу, ніж це передбачено пунктом 2, або друге чи будь-яке наступне подовження строку, вона подає до Комітету запит на подовження строку, що містить зазначену в підпункті 1(b) інформацію, не пізніше, ніж за 120 днів для країни-члена, що розвивається, та за 90 днів для найменш розвиненої країни-члена, до початкової визначеної дати імплементації або такої подовженої дати.

4. Комітет доброзичливо ставиться до задоволення запитів про подовження строків, враховуючи при цьому особливі обставини члена, який подає запит. Такі обставини можуть включати труднощі та затримки в отриманні підтримки та допомоги для розвитку потенціалу.

Стаття 18: Імплементація положень категорій В та С

1. У відповідності до пункту 2 статті 13, якщо країна-член, що розвивається, або найменш розвинена країна-член, яка виконала процедури, встановлені пунктами 1 чи 2 статті 16 та статті 17, і якщо запит на подовження строку не був задоволений або у країни-члена, що розвивається, чи у найменш розвиненої країни-члена виникають інші непередбачувані обставини, що перешкоджають задоволенню запиту на подовження строку відповідно до статті 17, самостійно доходить висновку про те, що їй продовжує не вистачати здатності імплементувати положення категорії С, такий член повідомляє Комітет про свою нездатність імплементувати відповідне положення.

2. Комітет невідкладно і, в будь-якому випадку, не пізніше, ніж через 60 днів після отримання Комітетом повідомлення відповідної країни-члена, що розвивається, або найменш розвиненої країни-члена створює Експертну групу. Експертна група розглядає питання і виносить Комітету рекомендацію протягом 120 днів з моменту її формування.

3. Експертна група складається з п'яти незалежних осіб, які є висококваліфікованими спеціалістами в галузі спрощення процедур торгівлі і підтримки та допомоги у розвитку потенціалу. Склад Експертної групи повинен забезпечувати баланс між громадянами з країн-членів, що розвиваються, та розвинених країн-членів. Якщо залучається найменш розвинена країна-член, Експертна група включає хоча б одного громадянина найменш розвиненої країни-члена. Якщо Комітет не може дійти згоди щодо складу Експертної групи протягом 20 днів з моменту її створення, Генеральний директор, після консультації з головою Комітету, визначає склад Експертної групи у відповідності з положеннями цього пункту.

4. Експертна група розглядає самостійний висновок члена щодо відсутності можливості та виносить рекомендацію Комітету. Розглядаючи рекомендацію Експертної групи стосовно найменш розвиненої країни-члена, Комітет, за необхідності, вживає заходів, що сприятимуть набуттю сталої імплементаційної спроможності.

5. З моменту, коли країна-член, що розвивається, повідомляє Комітет про свою нездатність імплементувати відповідне положення і до першого засідання Комітету після отримання ним рекомендації Експертної групи, такий член не може бути суб'єктом провадження з відповідного питання згідно із положеннями Домовленості про правила і процедури вирішення спорів. На такому засіданні Комітет розглядає рекомендацію Експертної групи. У випадку найменш розвиненої країни-члена провадження за Домовленістю про правила і процедури вирішення спорів не застосовуються до відповідного положення з дати повідомлення Комітету про її нездатність імплементувати

таке положення і доки Комітет не винесе рішення з цього питання або протягом 24 місяців після дати першого засідання Комітету, зазначеного вище, у залежності від того, що матиме місце раніше.

6. Якщо найменш розвинена країна-член втрачає здатність імплементувати зобов'язання категорії С, вона може повідомити про це Комітет і дотримуватися процедур, визначених у цій статті.

Стаття 19: Переміщення положень між категоріями В та С

1. Країни-члени, що розвиваються, та найменш розвинені країни-члени, які повідомили про положення категорій В та С, можуть переміщувати положення між цими категоріями шляхом подання повідомлення Комітету. Якщо член пропонує перемістити положення з категорії В до категорії С, такий член надає інформацію про підтримку та допомогу, необхідні для розвитку потенціалу.

2. У випадку, коли в результаті переміщення положення з категорії В до категорії С для його імплементатії необхідний додатковий час, член може:

(а) використовувати положення статті 17, в тому числі можливість автоматичного подовження строку; або

(b) клопотати про розгляд Комітетом запиту цього члена про додатковий час для імплементатії положення, а за необхідності - про підтримку та допомогу у розвитку потенціалу, включаючи можливість розгляду та отримання рекомендації Експертної групи відповідно до статті 18; або

(c) у випадку найменш розвиненої країни-члена, будь-який новий строк імплементатії, що перевищує чотири роки з моменту початкової дати, повідомленої за категорією В, вимагає схвалення його Комітетом. Крім цього, найменш розвинена країна-член продовжує зберігати можливість вдатися до застосування статті 17. При цьому розуміється, що для здійснення такого переміщення між категоріями найменш розвинена країна-член потребує підтримки та допомоги для розвитку потенціалу.

Стаття 20: Відтермінування застосування домовленості про правила та процедури вирішення спорів

1. Протягом двох років після набрання чинності цією Угодою положення статей XXII та XXIII ГАТТ 1994 року, які деталізуються та застосовуються за Домовленістю про правила та процедури вирішення спорів, не застосовуються до врегулювання спорів з країною-членом, що розвивається, стосовно будь-якого положення, яке такий член визначив як положення категорії А.

2. Протягом шести років після набрання чинності цією Угодою положення статей XXII та XXIII ГАТТ 1994 року, які деталізуються та застосовуються за Домовленістю про правила та процедури вирішення спорів, не застосовуються до врегулювання спорів з найменш розвиненою країною-членом стосовно будь-якого положення, яке цей член визначив як положення категорії А.

3. Протягом восьми років після імплементатії найменш розвиненою країною-членом положення категорії В або С положення статей XXII та XXIII ГАТТ 1994 року, які деталізуються та застосовуються за Домовленістю про правила та процедури вирішення

спорів, не застосовуються до врегулювання спорів з найменш розвинутою країною-членом стосовно такого положення.

4. Не зважаючи на відтермінування застосування Домовленості про правила та процедури вирішення спорів, член, до подання запиту на проведення консультацій відповідно до статей XXII чи XXIII ГАТТ 1994 року та на всіх стадіях застосування процедур вирішення спорів стосовно заходу, вжитого найменш розвинутою країною-членом, приділяє особливу увагу специфічним умовам, що склалися в найменш розвинених країнах-членах. У цьому зв'язку члени повинні виявляти належну стриманість в порушенні питань, передбачених Домовленістю про правила та процедури вирішення спорів, по відношенню до найменш розвинених країн-членів.

5. Протягом періоду відтермінування, передбаченого цією статтею, кожен член на запит надає іншим членам достатню можливість для обговорення будь-якого питання, пов'язаного із застосуванням цієї Угоди.

Стаття 21: Надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу

1. Члени-донори погоджуються сприяти наданню підтримки та допомоги для розвитку потенціалу країнам-членам, що розвиваються, і найменш розвиненим країнам-членам на взаємно погоджених умовах на двосторонній основі або через відповідні міжнародні організації. Метою є сприяння країнам-членам, що розвиваються, та найменш розвиненим країнам-членам у імплементації положень Розділу I цієї Угоди.

2. Зважаючи на особливі потреби найменш розвинених країн-членів, цільова підтримка та допомога надаються найменш розвиненим країнам-членам з метою сприяння у розбудові ними сталого потенціалу для імплементації своїх зобов'язань. Через відповідні механізми співробітництва у цілях розвитку та у відповідності з принципами технічної підтримки та допомоги для розвитку потенціалу, зазначеними в пункті 3, партнери у сфері розвитку докладають зусиль для надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу в цій галузі таким чином, щоб це не завдавало шкоди існуючим пріоритетам розвитку.

3. Члени докладають зусиль для застосування таких принципів надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу стосовно імплементації цієї Угоди:

(a) врахування всієї рамкової програми розвитку країн та регіонів-отримувачів, а також, у відповідних і доцільних випадках, триваючих реформ та програм надання технічної допомоги;

(b) включення, у відповідних і доцільних випадках, заходів з реагування на регіональні та субрегіональні виклики та надання сприяння регіональній та субрегіональній інтеграції;

(c) забезпечення того, щоб заходи з підтримки включали в себе діючі заходи приватного сектору з реформування сфери спрощення процедур торгівлі;

(d) спрощення координації між членами та серед інших відповідних інституцій, в тому числі регіональних економічних спільнот, для забезпечення максимальної ефективності та результатів такої підтримки. З цією метою:

(i) координація, насамперед в країні чи регіоні, де буде надаватися підтримка, між членами-партнерами і донорами та серед двосторонніх і багатосторонніх донорів спрямовується на недопущення дублювання програм підтримки та протиріч у реформах шляхом тісної координації технічної допомоги та заходів з розвитку потенціалу;

(ii) для найменш розвинених країн-членів Поглиблена рамкова програма спрощення процедур торгівлі для найменш розвинених країн становить частину такого процесу координації; та

(iii) члени також сприяють внутрішній координації між своїми посадовцями, що відповідають за питання торгівлі та розвитку, як у столицях, так і в Женеві, у питаннях імплементації цієї Угоди та технічної допомоги.

(e) заохочення використання наявних внутрішньодержавних та регіональних координаційних структур, таких як круглі столи та консультативні групи для координації та моніторингу заходів із імплементації; та

(f) заохочення країн-членів, що розвиваються, до надання допомоги у розвитку потенціалу іншим країнам-членам, що розвиваються, та найменш розвиненим країнам-членам і розгляду, за можливості, питання підтримки таких заходів.

4. Комітет проводить принаймні одну спеціалізовану сесію на рік з метою:

(a) обговорення проблем імплементації положень або частин положень цієї Угоди;

(b) огляду прогресу надання технічної підтримки та допомоги для розвитку потенціалу для сприяння імплементації цієї Угоди, в тому числі будь-якій країні-члену, що розвивається, чи найменш розвиненій країні-члену, яка не отримує достатньої технічної підтримки та допомоги для розвитку потенціалу;

(c) обміну досвідом та інформацією про існуюче надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу і про програми імплементації, у тому числі щодо викликів та досягнень;

(d) огляду повідомлень донорів, як визначено статтею 22; та

(e) огляду дії пункту 2.

Стаття 22: Інформація про підтримку та допомогу для розвитку потенціалу, яка подається Комітету

1. З метою забезпечення прозорості в наданні країнам-членам, що розвиваються, та найменш розвиненим країнам-членам підтримки та допомоги для розвитку потенціалу у імплементації Розділу I, кожен член-донор, який надає підтримку країнам-членам, що розвиваються, та найменш розвиненим країнам-членам у імплементації цієї Угоди, подає Комітету, після набрання чинності цією Угодою і в подальшому щорічно, інформацію про підтримку та допомогу для розвитку потенціалу, яку він надав протягом попередніх 12 місяців та, за наявності, яку планується надати протягом наступних дванадцяти місяців²²:

- (a) опис підтримки та допомоги для розвитку потенціалу;
- (b) статус та обсяг визначеної/наданої підтримки;
- (c) процедури надання підтримки та допомоги;
- (d) країна-бенефіціарій або, за необхідності, регіон-бенефіціарій; та
- (e) виконавча установа члена, що надає підтримку та допомогу.

²² Надана інформація відобразатиме зміст потреб при наданні підтримки та допомоги для розвитку потенціалу.

Інформація надається у форматі, передбаченому в Додатку 1. У випадку членів Організації економічного співробітництва та розвитку (далі - ОЕСР) подана інформація може базуватися на відповідній інформації Системи звітності кредиторів ОЕСР. Країнам-членам, що розвиваються, які заявляють про наявність у них можливості надавати підтримку та допомогу для розвитку потенціалу, рекомендується надавати вищезазначену інформацію.

2. Члени-донори, які надають підтримку країнам-членам, що розвиваються, та найменш розвиненим країнам, подають Комітету:

- (a) інформацію про контактні дані їхніх органів, відповідальних за надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу, пов'язаної із імплементацією Розділу I цієї Угоди, в тому числі, за можливості, інформацію про такі контактні дані в межах країни чи регіону, де буде надаватися підтримка та допомога; та
- (b) інформацію про процедури та механізми подання запитів на надання підтримки та допомоги для розвитку потенціалу.

Країнам-членам, що розвиваються, які заявляють про наявність у них можливості надавати підтримку та допомогу для розвитку потенціалу, рекомендується надавати вищезазначену інформацію.

3. Країни-члени, що розвиваються, та найменш розвинені країни-члени, які мають намір скористатися підтримкою та допомогою для розвитку потенціалу, пов'язаною зі спрощенням процедур торгівлі, подають Комітету інформацію про контактні дані органу (органів), відповідального за координацію та пріоритетизацію такої підтримки та допомоги.

4. Члени можуть надавати інформацію, зазначену в пунктах 2 та 3, через Інтернет посилення та, за необхідності, оновлюють таку інформацію. Секретаріат робить всю таку інформацію загальнодоступною.

5. Комітет запрошує відповідні міжнародні та регіональні організації (такі як Міжнародний валютний фонд, ОЕСР, Конференція ООН з торгівлі та розвитку, ВМО, регіональні комісії ООН, Світовий банк або їхні допоміжні органи і банки регіонального розвитку), а також інші установи зі співробітництва надавати інформацію, зазначену в пунктах 1, 2 та 4.

Розділ III **Інституційні домовленості та прикінцеві положення**

Стаття 23: Інституційні домовленості

1. Комітет з питань спрощення процедур торгівлі

1.1 Цим засновується Комітет з питань спрощення процедур торгівлі.

1.2 Комітет є відкритим для участі всіх членів і обирає свого Голову. Комітет проводить свої засідання за необхідності і як це передбачено відповідними положеннями цієї Угоди, але не менше ніж один раз на рік, з метою надання членам можливості для проведення консультацій з будь-яких питань, пов'язаних із дією цієї Угоди і сприянням досягненню її цілей. Комітет виконує такі обов'язки, які покладені на нього відповідно до цієї Угоди або членами. Комітет визначає регламент свої діяльності.

1.3 За необхідності Комітет може засновувати необхідні допоміжні органи. Усі такі органи підзвітні Комітету.

1.4 За необхідності Комітет розробляє процедури обміну між членами відповідною інформацією та найкращою практикою.

1.5 Комітет підтримує тісний зв'язок з іншими міжнародними організаціями в галузі спрощення процедур торгівлі, такими як ВМО, з метою забезпечення отримання наявних найкращих рекомендацій щодо імплементації та адміністрування цієї Угоди та з метою забезпечення уникнення зайвого дублювання зусиль. З цією метою Комітет може запрошувати представників таких організацій або їхніх допоміжних органів:

(a) відвідувати засідання Комітету; та

(b) обговорювати окремі питання, пов'язані із імплементацією цієї Угоди.

1.6 Комітет здійснює огляд функціонування та імплементації цієї Угоди через 4 роки з моменту набрання нею чинності і періодично в подальшому.

1.7 Членам рекомендується порушувати у рамках Комітету проблемні питання, пов'язані з імплементацією та застосуванням цієї Угоди.

1.8 Комітет підтримує і сприяє проведенню серед членів ad hoc обговорень окремих питань за цією Угодою з метою прискореного досягнення взаємовигідного їх вирішення.

2. Національний комітет з питань спрощення процедур торгівлі

Кожен член засновує та/або підтримує роботу національного комітету з питань спрощення процедур торгівлі або визначає вже наявний механізм для сприяння як внутрішній координації, так і імплементації положень цієї Угоди.

Стаття 24: Заключні положення

1. Для цілей цієї Угоди вважається, що термін "член" включає компетентний орган такого члена.

2. Всі положення цієї Угоди є обов'язковими для всіх членів.
 3. Члени імплементують цю Угоду з дати набрання нею чинності. Країни-члени, що розвиваються, та найменш розвинені країни-члени, які вирішили скористатися положеннями Розділу II, імплементують цю Угоду відповідно до Розділу II.
 4. Член, який приймає цю Угоду після набрання нею чинності, виконує свої зобов'язання за категоріями В та С з урахуванням відповідних періодів від дати набрання чинності цією Угодою.
 5. Члени митного союзу чи регіональної економічної домовленості можуть запроваджувати регіональні підходи для сприяння імплементативі їхніх зобов'язань за цією Угодою, у тому числі за допомогою створення та використання регіональних органів.
 6. Не зважаючи на загальну пояснювальну примітку до Додатка 1А до Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі, ніщо в цій Угоді не повинно тлумачитись як таке, що зменшує обов'язки членів за ГАТТ 1994 року. Крім того, ніщо в цій Угоді не повинно тлумачитись як таке, що зменшує права та обов'язки членів за Угодою про технічні бар'єри в торгівлі та Угодою про застосування санітарних та фітосанітарних заходів.
 7. До положень цієї Угоди застосовуються всі винятки та виключення²³ ГАТТ 1994 року. Звільнення від зобов'язань, що застосовуються до ГАТТ 1994 року чи будь-якої її частини, надані відповідно до статті IX:3 та статті IX:4 Марракеської угоди про заснування Світової організації торгівлі та будь-яких поправок до неї на момент набрання чинності цією Угодою, застосовуються до положень цієї Угоди.
- ²³ Це включає статті V:7 та X:1 ГАТТ 1994 року та примітку до статті VIII ГАТТ 1994 року.
8. Щодо консультацій та вирішення суперечок за цією Угодою застосовуються положення статей XXII та XXIII ГАТТ 1994 року, які деталізуються та застосовуються за Домовленістю про правила та процедури вирішення спорів, за винятком випадків, коли цією Угодою прямо передбачено інше.
 9. Застереження стосовно будь-яких положень цієї Угоди не допускаються без згоди інших членів.
 10. Зобов'язання категорії А країн-членів, що розвиваються, та найменш розвинених країн-членів, включені до цієї Угоди відповідно до пунктів 1 та 2 статті 15, становлять невід'ємну частину цієї Угоди.
 11. Зобов'язання категорії В та С країн-членів, що розвиваються, та найменш розвинених країн-членів, які Комітет взяв до відома і які включені до цієї Угоди відповідно до пункту 5 статті 16, становлять невід'ємну частину цієї Угоди.

Додаток 1: Формат повідомлення відповідно до пункту 1 статті 22

Член-донор:

Період, що охоплюється повідомленням:

Опис технічних та фінансових ресурсів для надання підтримки і допомоги у розвитку потенціалу	Статус та визначений/наданий обсяг	Країна-бенефіціарій / регіон-бенефіціарій (за необхідності)	Виконавчий орган члена, який надає підтримку та допомогу	Процедури надання підтримки та допомоги
--	------------------------------------	---	--	---